U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 18 C 181/2011, o 19 183 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Telefónica Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, IČ 60193336 a žalované **SNIPER Brand a. s.**, se sídlem v Praze 4, Ohradní 1087/63, IČ 63078007,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 18 C 181/2011, o zaplacení 19 183 Kč s příslušenstvím, **je** soud.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 11. 7. 2011, čj. 18 C 181/2011 - 7, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 29. 8. 2011 navrhl Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) zvláštnímu senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci žaloby o zaplacení částky 19 183 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně Telefónica Czech Republic, a. s., podala dne 27. 6. 2011 proti žalované SNIPER Brand a. s. žalobu o zaplacení částky 19 183 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně v návrhu uvedla, že žalovaná byla na základě Předávacího protokolu ke zřízení hlavní telefonní stanice ze dne 14. 9. 2007 účastníkem několika mobilních telefonních stanic. Žalovaná v průběhu smluvního vztahu využila služeb třetích stran a souhlasila s tím, že k

výběru ceny je oprávněna výlučně žalobkyně, přesto do dnešního dne za tyto služby žalobkyni nezaplatila.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 11. 7. 2011, čj. 18 C 181/2011 - 7, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že jelikož v této věci jde o vymáhání neuhrazených částek, vyúčtovaných za poskytnuté služby elektronických komunikací, jde o spor, jenž se týká povinnosti uložené zákonem č. 127/2005 Sb., tak k rozhodování tohoto sporu nenáleží do pravomoci soudů, ale do pravomoci ČTÚ.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu, když má za to, že není příslušným orgánem k rozhodnutí, neboť služby třetích stran nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž službami, které nabízí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací. Žalobkyně, dle něj, není poskytovatelem služeb třetích stran, ale pouze umožňuje přístup k těmto službám, zajišťuje provoz mezi volajícím v jeho síti a poskytovatelem služeb třetích stran, pro poskytovatele služeb třetích stran zajišťuje výběr plateb za jimi poskytnuté služby, přitom neodpovídá za obsah a kvalitu těchto služeb. Úhrada za tyto služby tak není povinností podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Rozhodování v této věci tudíž není svěřeno Úřadu, ale je zde založena pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Navrhl proto, aby byl kompetenční spor mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 vyřešen tak, že k vyřízení dané věci je příslušný Obvodní soud pro Prahu 4.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o předmětné platební povinnosti žalované rozhodnout soud nebo navrhovatel. Esenciální pro řešení této otázky je pak zjištění, zda žalobkyně, která se po žalované domáhá tvrzené platební povinnosti, je poskytovatelem veřejně dostupné služby elektronických komunikací či nikoliv.

Komunikačními činnostmi ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále také jen „zákon
o elektronických komunikacích“) jsou zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování
služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zvláštní senát sdílí názor navrhovatelky, že v posuzovaném případě žalobkyně žalované (žádné) komunikační služby neposkytuje, nýbrž specifikované služby (pouze) za úplatu zprostředkovává. Za daného skutkového stavu věci tudíž nelze dovodit, že by žalobkyně byla osobou vykonávající komunikační služby ve smyslu zákona o

elektronických komunikacích a že by vzniklý spor mezi ní a žalovanou měl rozhodovat Český telekomunikační úřad.

Zvláštní senát z uvedených důvodů proto vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu